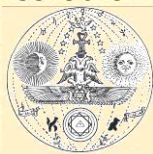

Μύηση και Αντιμύηση

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο Roberto Randellini
33° 90° 97°

Αγαπητές Αδελφές και αγαπητοί Αδελφοί,

Διακινδυνεύοντας την επανάληψη (*άλλωστε τί άλλο είναι η Αλήθεια από μία συνεχή επανάληψη εκείνων των απλών Νόμων που ο Παντοδύναμος αποτύπωσε αιώνια στην ανθρώπινη καρδιά*) νομίζω ότι είναι σωστό, από καιρού εις καιρόν, να θυμόμαστε ότι η Μύηση που λάβαμε είναι μία Ιερή πράξη, που πραγματοποιείται και από τα δύο μέρη. Και από εκείνον που δίνει και από εκείνον που λαμβάνει.

Ο πρώτος ενεργεί με βάση το «αυξάνεσθαι και πληθύνεσθαι», στην πνευματικό επίπεδο ενώ ο δεύτερος ωθείται με βάση την επιθυμία να επιστρέψει στις αρχικές του αξίες, αναζητώντας μία επαφή με τον Θεό στον εσωτερικό του κόσμο. Κάποια άλλη στιγμή θα ασχοληθούμε με την σημασία της Θυσίας, ως θυσία των ατελειών μας και της βέβηλης προσωπικότητάς μας.

Η μύηση είναι προδιαγεγραμμένη για να ξεπεράσουμε τις ανθρώπινες συνθήκες, με την προοπτική να προσεγγίσουμε τις ανώτερες καταστάσεις του Οντος, από τον πρώτο μέχρι τον τελευταίο. Οι βαθμοί μας θεωρούνται ως σκαλοπάτια μιάς κλίμακας και βιώνονται ως καθεστώτα συνείδησης και όχι ως περιττά στολίδια για επίδειξη του εγώ μας σε οριζόντιο επίπεδο.

Η αληθινή ιεραρχία είναι πνευματικού επιπέδου, και από την στιγμή που ο βαθμός αντιπροσωπεύει συμβολικά ένα επίπεδο Εσωτερικής Γνώσης, ή έχει την ιδιότητα αυτή ή δεν την έχει.

Από αυτό μπορούμε να κατανοήσουμε καλύτερα την φύση της βεβήλωσης, ή καλύτερα την φύση της απάτης και της προδοσίας προς τον εαυτόν μας και προς τους άλλους, η οποία πραγματοποιείται όταν θέλουμε να κάνουμε τους άλλους να πιστέψουν ότι κατέχουμε κάτι το οποίο στην πραγματικότητα δεν κατέχουμε. Και όλα αυτά με όλες τις επακόλουθες συνέπειες που θα μας ακολουθούν στα λεπτά και αόρατα πεδία.

Όποιος προδίδει το κάνει από μικροψυχία και πάντως για το «φαίνεσθαι» και όχι για το «είναι». Θα έπρεπε να τρέμει κάποιος και με μόνη την σκέψη της προδοσίας, της απάτης και της ψευδομαρτυρίας, είτε ενώπιον της συνείδησής του, είτε εντός του Τεκτονικού Ναού, με την παρουσία της Υπερτάτης Ισχύος, επικαλεσθείσας και παρούσας στις Ιερές Εργασίες!

Μία τέτοια συμπεριφορά είναι επιζήμια και ωθεί αμείλικτα προς την πτώση, ανοίγοντας τις θύρες προς την έξοδο της θέλησης της Ισχύος, προθαλάμου της πλέον θηριώδους και ύπουλης αντιμύησης.

Στην διαδικασία της μύησης, το σημαντικό είναι το να μην βιάζεται κανείς.

Τα σκαλοπάτια της κλίμακας βιώνονται με υπομονή, χωρίς να αφηνόμαστε σε επικίνδυνες πλάτες, και εάν η ζωή αυτή δεν φτάσει για την προσέγγιση του τελικού στόχου, τουλάχιστον θα έχουμε βάλει τις βάσεις για να προσεγγίσουμε την «εσωτερική ηρεμία» (φράση ειπωμένη από τον μεγάλο μυημένο Arturo Reghini), κάτι που είναι προϋπόθεση για να μπορέσουμε να συνεχίσουμε την λείανση του λίθου μας.

Είναι απαραίτητο, από την στιγμή που η μύηση προχωρά, εκείνος που την δέχεται να νοιώθει μέσα του εκείνη την «επιθυμία», εκείνη την ώθηση που τον βοηθά να κατανοήσει την ύπαρξη του «ακατέργαστου λίθου» ή καλύτερα του λίθου του επιδεκτικού προς επεξεργασία. Όχι έναν

οποιονδήποτε λίθο, αλλά έναν λίθο έτοιμο για επεξεργασία. «Το όνομά μου είναι ακατέργαστος λίθος». Ακολουθεί η συνάντηση με τον αυθεντικό και νόμιμο μυητικό οργανισμό, ο οποίος λειτουργεί «δια των εξουσιών που έχουν απονεμηθεί», από Ιεροφάντη σε Ιεροφάντη και που δύναται να μεταδώσει κανονικά την πνευματική επίδραση που έρχεται εκ των Ανω.

Πρόκειται για μία δύναμη, έναν μυστήριο κραδασμό, μη κατανοητό από λογική και λειτουργική οπτική γωνία, ικανό να λειτουργήσει σε επίπεδα λεπτά και πνευματικά του Οντος και σε βαθμό που μπορεί να διαβρώσει τις ακαθαρσίες που γεννήθηκαν με την πτώση, να μεταμορφώσει τις στρεβλώσεις, να μετασχηματίσει τα ελαττώματα και τα πάθη σε αντίστοιχα προτερήματα, προετοιμάζοντάς μας να λάβουμε, λίγο λίγο και χάρις στον Υπέρτατο, εκείνο το φως πνευματικής Γνώσης, που αποκαλείται και «ΜΥΣΤΙΚΟ», ή ακόμη καλύτερα «ΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΜΥΣΤΙΚΟ». Ο Αριστοτέλης έλεγε ότι δεν μετέχουμε στα «Μυστήρια» προκειμένου να τα κατανοήσουμε με την λογική, αλλά ακριβώς για να λάβουμε την πνευματική εκ του Ανω επίδραση.

Από την στιγμή που η μύηση είναι έγκυρη και μπορεί να δώσει καρπούς στην οδό της πνευματικής επανενσωμάτωσης, είναι παρ'όλαυτά απαραίτητο, όπως προείπαμε, ο Μυητικός Οργανισμός να είναι αυθεντικός και να χορηγεί την μύηση άνευ υλικού τιμήματος και τηρώντας αυστηρά την Τυπικότητα (*Τυπικότητα=Rituality, όχι τυπικότητα=typicality*). Στην περίπτωση μας η κορυφή της Πυραμίδας είναι αποκομμένη, κολοβή, διότι αυτός που κυβερνά τα πάντα βρίσκεται στο αόρατο και μεταφυσικό επίπεδο. Η κορυφή αυτή καλείται Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, και στην δόξα Εκείνου ανοίγουμε και κλείνουμε τις εργασίες μας, επί ποινή ακυρότητάς τους. Τα πάντα κατέρχονται καταρρακτωδώς εκκινώντας από αυτήν την κορυφή και προχωρώντας και επενδύοντας από τα άνω προς τα κάτω όλη την Πυραμοδοειδή Οργάνωση και ποτέ αντίστροφα. Ό,τι προδίδει αυτήν την αληθή παραδοσιακή τάξη καλείται αντιμύηση.

Η αντιστροφή αυτού του αξιώματος είναι τάση καταστροφής της ιερότητας της Παράδοσης. Δυνάμεις που μιλούν για πλειοψηφία, αλλαγή, πρόοδος, αποτελούν στο επίπεδο της Παράδοσης, το πρελούδιο της αταξίας και του Χάους. Δεν υπάρχει τίποτε για να αλλαχθεί, τουναντίον πρέπει να διατηρηθεί στο επίπεδο που μας παραδόθηκε και μας μεταβιβάσθηκε. Ο Παραδοσιακός Τεκτονισμός οφείλει να είναι συνδεδεμένος με την πιο καθαρή πνευματικότητα, να επιστρέψει στις πηγές και τις ρίζες του, να σταματήσει να κάνει διακίνηση διπλωμάτων και ταυτοτήτων, αφήνοντας εκτός Στοών τους φατριασμούς, την πολιτική, τον φανατισμό και τον ολοκληρωτισμό. Οφείλει, επιπλέον να εγκαταλείψει κάθε συσσώρευση βέβηλων ενδιαφερόντων που του φορτώθηκαν στον διάβα του χρόνου. Η βεβήλωση πραγματοποιείται όταν ορισμένες απλές αλήθειες δεν μεταβολίζονται στις καρδιές μας και τις συνειδήσεις μας, αλλά κυρίως όταν απομακρυνόμαστε από τον Θεό.

Θα ήταν χρήσιμο, από καιρού εις καιρόν, να επιστρέφουμε νοητά στην Αίθουσα Στοχασμών και να ξανατυλιγόμαστε τον μανδύα της εσωτερικότητάς μας, διαλογιζόμενοι βαθιά πάνω στα σύμβολα που βρίσκονται εκεί και στα κίνητρα που εδώ και πολλά χρόνια μας ωθούν να αναζητήσουμε το Φως, αναγεννώμενοι και καθαριζόμενοι από βρώμικες σκέψεις και από τα μέταλλα της αχαλίνωτης βεβηλότητας.

Αυτός είναι ο Τύπος μας, ένας Τύπος ο οποίος **ποτέ δεν θα είναι για πολλούς**, αλλά αποκλειστικά για λίγους. Και όλο αυτό για τις προφανείς δυσκολίες που γεννώνται στο μέτρο της ώθησής μας να εγκαταλείψουμε όλο και περισσότερο το υλικό επίπεδο της ύπαρξης προς χάριν του πνευματικού.

Αγαπητές Αδελφές και αγαπητοί Αδελφοί, είναι καλό να μην λησμονούμε ποτέ, ούτε για μία στιγμή ότι όπου υπάρχει Μύηση υπάρχει και Αντιμύηση.

Η ύπαρξή της και η παρουσία της, είναι απόδειξη ότι βρισκόμαστε στον ορθό δρόμο... Πρόκειται για

την εξωτερική παρουσία μιάς εσωτερικής διαμάχης. Όπου βρίσκεται ο Οσιρις βρίσκεται και ο Σεθ. Όπου βρίσκεται ο Χριστός βρίσκεται και ο Ιούδας. Εάν μάθουμε να νικάμε τους εσωτερικούς μας εχθρούς, θα κατορθώσουμε να νικήσουμε και τους εξωτερικούς.

Η δύναμη έρχεται εκ των έσω, από την θέληση να μείνουμε στο κέντρο του εαυτού μας, σε πιστή κοινωνία με τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων, τον Τύπο μας καθώς και με εκείνους που άξια, σεμνοί υπηρέτες, τον αντιπροσωπεύουν.

Ο δρόμος μας είναι βέβαιος όταν σεβόμαστε αυτόν τον κανόνα, αλλά, όπως όλοι οι δρόμοι, υπάρχουν στιγμές που απαιτείται δύναμη για να ξεπερασθούν στιγμές κρίσης και δυσκολίας, ή αλλιώς επονομαζόμενες δοκιμασίες που αντιπροσωπεύουν άλλα τόσα εμπόδια, τα οποία όμως, μόλις ξεπερασθούν και εγκαταλειφθούν, θα ενδυναμώσουν το πνεύμα και την συνείδησή μας.

Η οδός είναι εδώ, κάτω από τα φτερά της ιερής Ιβις, κάτω από το σύμβολο του Κνέφ με τα εννέα άστρα.

8,9/2013